

Piyano Eşlikli Başlangıç Viyola Öğretiminin Entonasyon Hâkimiyeti Açısından İncelenmesi ve Değerlendirilmesi*

Analysis and Evaluation of Piano Accompanied Basic Viola Instruction in Terms of Intonation Control

Ömer Bilgehan SONSEL¹, Fatma Ayfer TANRIVERDİ²

¹ Arş. Gör. Dr. Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, bilgehansonsel@gazi.edu.tr

² Prof., Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, fatmat@gazi.edu.tr

Makalenin Geliş Tarihi: 22.05.2018

Yayına Kabul Tarihi: 11.07.2018

ÖZ

Bu araştırmada, piyano eşlikli başlangıç viyola öğretiminin entonasyon hâkimiyeti açısından incelenmesi ve değerlendirilmesi hedeflenmiştir. 2014 – 2015 eğitim öğretim yılında öğretim programı olarak kullanılmakta olan “Güzel Sanatlar ve Spor Liseleri 9. Sınıf Türk ve Batı Müziği Çalgıları Viyola” ders kitabının ilk üç ünitesi form ve armonik analizi yapılarak eşliklendirilmiştir. Çalışma grubuna dahil edilen öğrenciler kontrol ve deney grubu olarak iki gruba ayrılmış ve 12 haftalık deneysel süreçte deney grubundaki öğrencilere piyano eşlikli viyola başlangıç eğitimi, kontrol grubundaki öğrencilere ise piyano eşiksiz viyola başlangıç eğitimi verilmiştir. Araştırmacı tarafından “Entonasyon Gelişim Ölçekleri 1-2-3” deneysel sürecin 4, 8 ve 12. haftalarında uygulanmıştır. Deneysel süreç kamera kayıtlarına alınmış ve 3 alan uzmanı tarafından değerlendirilmiştir. Edilen veriler SPSS 17.0 programına girilip gerekli çözümlenmeler yapılmıştır. Deney grubu ve kontrol grubu öğrencilerinin toplam sontest puanlarının karşılaştırılmasında “Bağımsız Örneklem T-Testi”nden yararlanılmıştır. Deney grubu ve kontrol grubu öğrencilerinin sontest ve kalıcılık puanları arasındaki karşılaştırmada “Wilcoxon Eşleştirilmiş İki Örnek Testi” kullanılmıştır. Elde edilen bulgulara göre, deney grubu öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim Ölçekleri” toplam sontest puanları, kontrol grubu öğrencilerine oranla yüksek bulunmuştur. Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin “Entonasyon

* **Alıntılama:** Sonsel, Ö. B. ve Tanrıverdi, A.(2019). Piyano eşlikli başlangıç viyola öğretiminin entonasyon hâkimiyeti açısından incelenmesi ve değerlendirilmesi. *Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 39(1), 575- 595.

Bu çalışma, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü’nde yapılan “Piyano Eşlikli Başlangıç Viyola Öğretiminin Ritim Duygusu Gelişimi ve Entonasyon Hâkimiyeti Açısından İncelenmesi ve Değerlendirilmesi” başlıklı doktora tezinden oluşturulmuştur.

Gelişim Ölçekleri” toplam son test puanları ile kalıcılık toplam puanları arasında her iki grupta da olumlu yönde bir fark olmuş ancak deney grubundaki öğrencilerin lehine sonuçlanmıştır.

Anahtar Sözcükler: *Viyola, Piyano Eşlik, Güzel Sanatlar Lisesi, Ritim*

ABSTRACT

The main objective of this study is the analysis and evaluation of piano accompanied basic viola instruction in terms of intonation control. In line with this purpose, the first 3 units of the course book “9th Grade Turkish and Western Music Instruments Viola for High Schools of Fine Arts and Sports” taught in 2014-2015 school year within the curriculum were accompanied, as well as conducting their analysis in terms of form and harmony. Students consisting of the study group of the research were divided into two groups as control and experimental group. During the twelve-week of the experimental process, the experimental group was taught piano accompanied basic viola, while the control group pursued basic viola without piano accompaniment. The “Intonation Development Scales 1-2-3” were conducted by the researcher on the 4th, 8th and 12th weeks of the experimental process. The process was recorded on camera and evaluated by 3 field specialists. Obtained data were uploaded to SPSS 17.0 and necessary analyses were conducted. While comparing the total posttest grades of the experimental and control groups “Unpaired T-Test” was used. In the comparison between the experimental and control groups’ total posttest and permanency grades, “Wilcoxon Signed Rank Test” was used. According to the findings, total posttest grades of the experimental group in “Intonation Development Scales” were found to be higher than the grades of the control group. There is a favorable variance between the total posttest and permanency grades of experimental and control groups’ “Intonation Development Skills”; however, collected data turned out to be in favor of the experimental group.

Keywords: *Viola, Piano Accompaniment, Fine Arts High School, Rhythm*

GİRİŞ

Ülkemizde müzik eğitimi genel, özengen ve mesleki olmak üzere üç şekilde verilir. Okul öncesi dönemden başlayıp her aşamada, her yaşa, herkese yönelik olan sağlıklı ve dengeli bir yaşam için gerekli ortak genel müzik kültürünü kazandırmayı amaçlayan genel müzik eğitimidir. Genel müzik eğitimi özengen ve mesleki müzik eğitiminin temeli olup kişiyi özengen ve mesleki müzik eğitimine hazırlar (Uçan, 1997). Genel müzik eğitimi ülkemizde ilkokulda sınıf öğretmenleri tarafından, ortaokul ve lise kademesinde müzik öğretmenleri tarafından verilmektedir. Genel müzik öğretimi bu okullarda; müziksel işitme-okuma-yazma-müziksel dinleme-çalma, söyleme, müziksel

bilgilenme bilinçlenme, müziksel duyarlılaşma-yaratma, yorumlama müziksel beğeni-kişilik geliştirme ve kendini gerçekleştirme şeklinde yapılır (Yalçın, 2005, s. 244).

Üniversitelerde ise ilgili müzik okutmanı veya müzik öğretim elemanları tarafından yürütülmektedir. Mesleki müzik eğitimi, müzik alanının bütünü, bir kolunu ya da dalını, o bütün, kol ya da dal ile ilgili bir işi meslek olarak seçen, seçmek isteyen, seçme eğilimi gösteren, seçme olasılığı bulunan ya da öyle görünen, müziğe belli düzeyde yetenekli kişilere yönelik olup dalın, işin ya da mesleğin gerektirdiği müziksel davranışları ve birikimi kazandırmayı amaçlar (Uçan, 2005, s 31-32). Mesleki müzik eğitimi, genellikle, örgün eğitim kurumlarında ya da bu kurumlardakine benzer ortamlarda gerçekleşir (Ece, 2002, s. 15).

Ülkemizde mesleki müzik eğitimi veren farklı tarihçelere, misyonlara ve vizyonlara sahip farklı kurumlar bulunmaktadır.

Bu kurumlar; Devlet Konservatuvarları, Müzik Eğitimi Ana Bilim Dalları, Güzel Sanatlar Fakülteleri Müzik Bölümleri, Güzel Sanatlar Liseleri, Türk Silahlı Kuvvetleri Bando Komutanlığıdır (Sonsel, 2017, s. 126).

Çalgı eğitimi, bir ya da birden çok çalgının kullanılmasıyla genellikle bireysel, bazen de toplu biçimde yapılan; bireyi çalgı aracılığıyla yetiştirme, geliştirme, müzik alanında ve müziksel anlamlarda içeriği bulunan istendik davranışlar kazandırabilme eğitimi olarak nitelendirilebilir. Özen (2004, s. 60)'e göre, müzik eğitiminin bir boyutu olan çalgı eğitimi sayesinde öğrencilerin müzik bilgileri arttırılmakta ve çalgı çalma yoluyla müzik yapımları hedeflenmektedir. Çalgı eğitimi yoluyla öğrenci, yeteneğini geliştirecek, müzikle ilgili becerilerini zenginleştirecek ve müzik beğenisini yüksek bir düzeye çıkarmaya çalışacaktır. Buna bağlı olarak müziksel işitmeleri, yorumculukları ve birlikte müzik yapma becerileri gelişecektir. (Tanrıverdi, A, 1996, s. 8). Keman ya da viyola eğitimi alan bir birey, her gün düzenli olarak dört-beş saatlik çalışmaları ile çalgı çalma performansını yükseltmek için yorucu bir çalışma temposu içine girer (Dündar, 2008, s. 2).

Çalgılar bazı özelliklerine göre gruplara ayrılmışlardır. Bunlardan biri de çalınırken kullanılan materyallere göre yapılan gruplandırmalardır. Telli çalgılarda, çalgıdan ses çıkarmak için yay kullanılan gruba “yaylı çalgılar” denir (Varış, 2002, s. 2). İnsan sesine en yakın ses rengine ve tınısına sahip olan “yaylı çalgıların eğitimi” çalgı eğitiminin alt kollarından biridir. Keman, viyola, viyolonsel ve kontrbasta oluşan yaylı çalgıların eğitim süreçleri de kazandırdıkları yönünden önemlidir (Özay, S. 2008, s 1).

Güzel Sanatlar Liselerinde Yaylı Çalgı Eğitimi

Okulun amacı öğrencilerin;

- a) Güzel sanatlar alanında ilgi ve yetenekleri doğrultusunda eğitim-öğretim görmelerini,
- b) Özel yetenek gerektiren yüksek öğretim programlarına hazırlanmalarını,
- c) (Yürürlükten kaldırıldı.16.12.2006/26378 RG)
- d) Alanlarında araştırmacılığa yönelmelerini, yetenekleri doğrultusunda yorum ve uygulamalar yapabilen, yaratıcı ve üretken kişiler olarak yetişmelerini,
- e) Millî ve milletler arası sanat eserlerini tanımalarını ve yorumlamalarını sağlamaktır

(Millî Eğitim Bakanlığı Güzel Sanatlar ve Spor Liseleri Yönetmeliği, 2007, s 1).

Çalgı eğitimi Türkiye’de güzel sanatlar liseleri, konservatuvarlar, üniversitelerin güzel sanatlar eğitimi bölümleri, müzik öğretmenliği ana bilim dalları, müzik dershaneleri, özel dersler vb. kurumlar aracılığı ile gerçekleşmektedir. Mesleki müzik eğitiminin temel kurumlarından biri olan “Güzel Sanatlar Lisesi”, mesleki müzik eğitiminin en evrensel, en temel boyutlarından birisidir (Topalak, 2013, s. 117).

İlk kez 16 Ekim 1989 yılında İstanbul Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi olarak hizmete açılan bu okulların sayısı günümüzde altmışı geçmiştir. Sayıları giderek çoğalan ve ortaöğretim düzeyinde büyük bir boşluğu dolduran Anadolu Güzel Sanatlar Liseleri’nin öğrencilere erken yaşta müzik eğitimine başlama şansı tanınması ve bu doğrultuda üniversitelerin ilgili bölümlerine hazırlayıcı bir eğitim sunması mesleki müzik eğitimi adına son derece önemlidir (Apaydınlı, 2009, s 1).

Mesleki müzik eğitiminin temel basamağını oluşturması açısından güzel sanatlar lisesi, müzikal davranışların kazandırılması ve geliştirilmesinde oldukça önemli bir yere sahiptir. Müziksel tüm temellerin şekillendiği bu süreçte, müzik eğitimine yönelik tüm alanlarda ilk ve temel öğretilerini oluşturması açısından bu süreçte yapılan çalışmalar ve bu çalışmaların değerlendirmeleri oldukça önem taşımaktadır (Afacan & Çilden, 2017, s. 371).

Güzel sanatlar liseleri müzik bölümlerinde yaylı çalgı öğrencileri ilk iki sene haftada 1 saat çalgı eğitimi almakta, son iki senede ise çalgı eğitimi haftada 2 saate çıkmaktadır. Yanı sıra 3. ve 4. senelerinde çalgı toplulukları dersleri ile çalgılarını pekiştirmektedir. Güzel sanatlar liselerinde verilen temel yaylı çalgı eğitimi çok doğru olmalıdır. Duruş, çalgı tutuşu, temel yay teknikleri ve çalgıdan güzel ses elde etme başlıca hedefler arasındadır. Bireyin müziksel yaşantısının temellerini oluşturduğu göz önünde bulundurulduğunda Güzel sanatlar ve spor liseleri müzik bölümlerinde verilen çalgı eğitimi oldukça önem taşımaktadır.

Viyola günümüz orkestralarında alto görevinde yer almakta, solo ve oda müziği eserleri de yazılmış bir çalgıdır. Konservatuvarlar, Güzel Sanatlar Fakülteleri ve Eğitim Fakülteleri Müzik Eğitimi Ana Bilim Dalları'nda mesleki müzik eğitiminde yer almaktadır. Tüm yaylı çalgıların eğitiminde olduğu gibi viyola eğitiminde de çalgıya başlama yaşı oldukça önemlidir. Bu yaşın küçük olması ideal bir durumdur (Yayla, 1999:7). Güzel Sanatlar Liseleri Müzik Bölümleri'nde viyolaya başlama yaşı on dört olarak belirlenmiştir.

Bu okullarda viyola eğitimi mutlaka, solfej ve müziksel işitme dersleri ile desteklenmelidir. Son yıllarda yaylı çalgılar ailesinden keman ve üflemeli ailesinden flüt gibi çalgıların piyano eşlikli metotları dikkat çekmektedir. Say (2005, s 186), eşliği “ses müziği veya çalgı müziğinde esas sesi destekleyen ve armonik niteliği ortaya çıkaran, ona içerik ve derinlik kazandıran müzikal birliktelik” olarak betimlemektedir.

Çilden ve Şendurur (2003, s. 1), eğitimin her aşamasında piyano eşlikli çalma olanağını kullanmanın, öğrencinin birlikte iş üretme sorumluluğunun bilincine vardırılması,

öğrencinin başka çalgıları dinleyerek çalabilme becerisinin geliştirilmesi, yaylı çalgılarda önemli sorunlardan olan temiz ses üretme (entonasyon) konusunda dikkatli olunmasının sağlanması, piyano eşliği ile çoksesli duyusunun pekiştirilmesi gibi pek çok konuya katkısını vurgulamışlardır.

Viyola perdesiz ve yayla çalınan bir çalgıdır. Viyolanın perdesiz olması viyola öğretiminde bazı güçlüklerin ortaya çıkmasına neden olur. (Çetinkaya, 2011, s 25). Bu güçlüklerin en başında ise entonasyon sorunu gelmektedir. Uluç, (2002, s. 96) entonasyonu, “tona ve akora göre sesin temizliği, rengi ve uyumu, sus tutarlılığı” olarak tanımlamaktadır.

Çalgı eğitiminde önemli olan, öğrencinin doğru ya da yanlış ses çaldığını kendisinin duymasıdır. Öğrencilerden beklenmesi gereken, öğretmeni uyarmadan çaldığı sesin entonasyon durumunu kendisinin duymasıdır (Swift, 2003, s. 2).

Bu sorunlardan hareketle piyano eşlikli viyola başlangıç eğitiminin entonasyon kontrolü açısından incelenmesi önem kazanmaktadır. Bu araştırmanın problem cümlesi aşağıdaki şekilde belirlenmiştir;

Bu araştırmanın problem cümlesi; “Başlangıç viyola öğretiminde piyano eşliği kullanımının entonasyon açıdan etkisi nedir?” olarak belirlenmiştir.

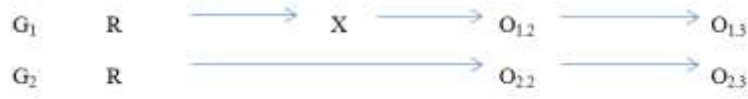
Bu ana problem ışığında şu alt problemlere cevap aranmıştır;

- 1) Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin “entonasyon gelişim ölçeği 1-2-3” sontest toplam puanları arasında anlamlı bir farklılaşma var mıdır?
- 2) Deney grubu öğrencilerinin “entonasyon gelişim ölçeği 1-2-3” sontest toplam puanları ile “entonasyon gelişim ölçeği 1-2-3” kalıcılık toplam puanları arasında anlamlı bir farklılaşma var mıdır?
- 3) Kontrol grubu öğrencilerinin “entonasyon gelişim ölçeği 1-2-3” sontest toplam puanları ile “entonasyon gelişim ölçeği 1-2-3” kalıcılık toplam puanları arasında anlamlı bir farklılaşma var mıdır?

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli ve Deseni

Bu araştırmada, nicel araştırma yöntemlerinden deneysel desen türü kullanılmıştır. Deneysel desen türlerinden olan gerçek deneme modellerinden “Sontest Kontrol Gruplu Deneme Modeli” seçilmiştir. Sontest kontrol gruplu deneme modelinde yansız atama ile belirlenmiş iki grup oluşturulur. Bu iki gruptan biri deney, diğeri ise kontrol grubu olarak kullanılır. İki gruba da deney süreci sonunda yalnızca sontest uygulanır (Karasar, 2005). Sontest kontrol gruplu deneme modelinin sembolik görünümü aşağıdaki gibi açıklanabilir.

G₁: Deney Grubu

G₂: Kontrol Grubu

R: Deneklerin gruba yansız ataması

X: Uygulama (Piyano Eşlikli Viyola Başlangıç Eğitimi)

O_{1.2}: Deney Grubu Sontest Ölçümü

O_{2.2}: Kontrol Grubu Sontest Ölçümü

O_{1.3}: Deney Grubu Kalıcılık Testi Ölçümü

O_{2.3}: Kontrol Grubu Kalıcılık Testi Ölçümü

Şekil 1. Araştırma Deseni

Çalışma Grubu

Çalışma grubunun belirlenmesi amacı ile Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Güzel Sanatlar Liseleri belirlenmiştir. Belirlenen liselerden Konya ve Ankara İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne bağlı Konya Çimento Güzel Sanatlar Lisesi ve Ankara Güzel Sanatlar Lisesi çalışma grubuna seçilmiştir. 2014-2015 eğitim öğretim yılı güz yarısında Konya Çimento Güzel Sanatlar Lisesi ve Ankara Güzel Sanatlar Lisesi bünyesinde 9. sınıfta öğrenim gören toplam 4 viyola öğrencisi bulunduğu tespit edilmiştir. Bütün öğrenciler

çalışma grubuna dahil edilmiş, yansız atama yöntemi ile 2 öğrenci deney grubuna, diğer 2 öğrenci ise kontrol grubuna seçilmiştir.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama araçları olarak öğrencilerin demografik bilgilerini belirlemek amacıyla “Öğrenci Demografik Bilgi Formu”, entonasyon başarısını tespit etmek amacıyla “Entonasyon Gelişim Ölçekleri” kullanılmıştır.

Entonasyon Gelişim Ölçeği 1

Araştırmacı tarafından oluşturulan “entonasyon gelişim ölçeği 1” de öğrencilerin aldıkları viyola eğitiminde öğrendikleri ilk tel olan “re” telinde 2 etüt bulunmaktadır.

Entonasyon Gelişim Ölçeği 2

Araştırmacı tarafından oluşturulan “entonasyon gelişim ölçeği 2” de öğrencilerin aldıkları viyola eğitiminde öğrendikleri ilk tel olan “re” teli ve sonrasında öğrendikleri “sol” ve “la” tellerinde 2 tel geçişli 2 etüt bulunmaktadır.

Entonasyon Gelişim Ölçeği 3

Araştırmacı tarafından geliştirilen “entonasyon gelişim ölçeği 3”te öğrencilerin uygulama boyunca aldıkları eğitimde öğrenmiş oldukları “sol, re ve la” tellerindeki seslerden oluşan 3 tel geçişli 2 etüt bulunmaktadır.

Verilerin Toplanması

Araştırmadaki veriler, araştırmacı tarafından geliştirilip uygulanan “Entonasyon Gelişim Ölçekleri” ile toplanmıştır. Bu araştırma sürecinde verilerin toplanmasında nicel araştırma yöntemlerinden “Gerçek Deneme Modeli” kullanılmıştır. Deney ve kontrol grubuna alınan öğrencilerin deney süreci kamera kayıtlarına alınmış olup, 3 uzman viyola öğretim elemanı tarafından değerlendirilmiştir. Kamera kayıtlarını puanlayan uzmanların değerlendirme sonuçları toplanmış ve aritmetik ortalaması alınmıştır.

Uygulama Süreci

Güzel Sanatlar ve Spor Lisesi 9. sınıf Türk ve Batı Müziği Çalgıları Viyola ders kitabının ilk 3 ünitesi incelenmiş ve bu ünitelerde eşliklenmek üzere 67 alıştırmaya ve 22 etüt belirlenmiştir. Belirlenen bu etütlerin araştırmacı tarafından armonik ve form analizi yapıp eşliklendirilmesi yapılmıştır kelime tekrarı yapılmış değiştirilmeli. Konya Çimento Güzel Sanatlar ve Spor Lisesi ve Ankara Güzel Sanatlar ve Spor Lisesi'nde uygulama yapılan okulun adının verilmesi uygun görülüyor. uygulama yapmak için gerekli izinler alınmış olup araştırma 2014-2015 eğitim öğretim yılı, güz yarısında uygulanmaya başlanmıştır. Araştırmanın uygulama süreci 15 Eylül 2014 tarihinde başlamış ve 15 Aralık 2014 tarihinde son bulmuştur. Araştırmanın uygulaması 12 hafta boyunca haftada her öğrenci ile 1 saat olacak şekilde gerçekleştirilmiştir. Uygulama bitiminden 4 hafta sonra yani 16-23 Ocak 2015 tarihleri arasında öğrencilerin "Entonasyon Gelişim Ölçekleri" kalıcılık ölçümleri yapılmıştır.

Verilerin Analizi ve Yorumlanması

Veri toplama araçları ile toplanan verilerin çözümlenme aşamasında, toplanan veriler SPSS 17.0 programına girilmiş ve, araştırmanın genel amacı çerçevesinde cevapları aranan alt amaçlara yönelik gerekli istatistiksel çözümlenmeler yapılmıştır. Deney grubu ve kontrol grubunun "Entonasyon Gelişim Ölçekleri" toplam sönest puanlarının karşılaştırılmasında "Bağımsız Örneklem T-Testi"nden yararlanılmıştır. Hem deney grubunun hem de kontrol grubunun "Entonasyon Gelişim Ölçekleri" ve "Ritim Gelişim Ölçekleri" toplam sönest puanları ile toplam kalıcılık puanları arasındaki karşılaştırmada "Wilcoxon Eşleştirilmiş İki Örnek Testi" kullanılmıştır.

BULGULAR

Bu bölümde problem durumu ve alt problemler ışığında elde edilen bulgulara yer verilmiştir.

Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin “entonasyon gelişim ölçeği 1-2-3” son test toplam puanları arasında anlamlı bir farklılaşma var mıdır? sorusuna yönelik elde edilen veriler Tablo 1, Tablo 2, ve Tablo 3’te gösterilmiştir.

Tablo 1. Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim Ölçeği 1” Son Test Toplam Puanlarına İlişkin “Bağımsız Örneklem T-Testi” Sonuçları

	Grup	n	X	ss	t	p
Sontest	Deney	2	91.00	1.41	12.07	.019*
	Kontrol	2	77.50	.707		

*p< .05

Tablo 1 incelendiğinde, “Entonasyon Gelişim Ölçeği 1”den almış oldukları son test puan ortalaması deney grubu öğrencilerinin 91.00, kontrol grubu öğrencilerinin ise 77.50’dir. Tablo 1’de de görüldüğü üzere deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin “Entonasyon Gelişim Ölçeği 1” son test puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılaşma bulunmuştur (t=12.07 p< .05). Bu anlamlı farklılaşma deney grubunun lehinedir. Bu durum deney grubuna uygulanan piyano eşlikli viyola başlangıç eğitiminin “re” teli üzerinde dörtlük, ikilik ve birlik notaları kapsayan etütlerde kontrol grubuna uygulanan piyano eşiksiz viyola başlangıç eğitiminden daha başarılı oldukları söylenebilir.

Tablo 2. Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim Ölçeği 2” Sontest Toplam Puanlarına İlişkin “Bağımsız Örneklem T-Testi” Sonuçları

	Grup	n	X	ss	t	p
Sontest	Deney	2	90.00	7.07	4.73	.044*
	Kontrol	2	53.00	8.48		

*p< ,05

Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim Ölçeği 2” sontest puanları üzerinden yapılan bağımsız örneklem T-Testi sonuçlarına göre, deney grubu öğrencilerinin sontest puan ortalaması 90.00, kontrol grubu öğrencilerinin ise sontest puan ortalamasının 53.00 olduğu tespit edilmiştir. Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim Ölçeği 2” sontest puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılaşma olduğu sonucuna ulaşılmıştır (t=4.73, p< .05). Ortaya çıkan bu anlamlı farklılaşmanın deney grubunun lehine olduğu görülmektedir. Bir başka deyişle, sol, re ve la tellerini kapsayan dörtlük, noktalı dörtlük ve sekizlik notalardan oluşan etütlerde deney grubuna uygulanan eğitim daha başarılı olduğu sonucuna ulaşılmaktadır.

Tablo 3. Deney ve Kontrol Grubu Öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim Ölçeği 3” Sontest Toplam Puanlarına İlişkin “Bağımsız Örneklem T-Testi” Sonuçları

	Grup	n	X	ss	t	p
Sontest	Deney	2	88.50	2.12	7.80	.020*
	Kontrol	2	69.00	2.82		

*p< .05

Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim Ölçeği 3” sontest puanları üzerinden yapılan bağımsız örneklem T-Testi sonuçlarına göre, deney grubu öğrencilerinin sontest puan ortalaması 88.50, kontrol grubu öğrencilerinin sontest puan

ortalaması ise 69.00 olarak belirlenmiştir. Deney ve kontrol grubu öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim Ölçeği 3” sınav puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılaşma bulunmuştur ($t=7.80$, $p<0.5$). Bu durumun deney grubunun lehine olduğu görülmektedir. Deney grubuna uygulanan piyano eşlikli viyola başlangıç eğitiminin, sol, re ve la telleri üzerinde ikilik, dördlük ve sekizlik notalardan oluşan etütlerde daha başarılı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Deney grubu öğrencilerinin “entonasyon gelişim ölçeği 1-2-3” sınav toplam puanları ile “entonasyon gelişim ölçeği 1-2-3” kalıcılık toplam puanları arasında anlamlı bir farklılaşma var mıdır? sorusuna yönelik elde edilen veriler Tablo 4, Tablo 5, ve Tablo 6’da gösterilmiştir.

Tablo 4. Deney Grubu Öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim 1” Ölçeği Sınav ve Kalıcılık Testi Toplam Puanlarına İlişkin “Wilcoxon Eşleştirilmiş İki Örnek Testi” Sonuçları

	n	Sıra ort	Sıra toplamı	Z	p
Negatif sıra	1	1.00	1.00	-1.00	.317
Pozitif sıra	0	.00	.00		
Eşit	1				

* $p<.05$

Tablo 4’e göre, deney grubu öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim 1” ölçeği sınav ve kalıcılık testi toplam puanları arasında anlamlı bir farklılaşma oluşmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($Z=-1.00$, $p>.05$). Bir başka deyişle, deney grubu öğrencilerine uygulanan piyano eşlikli viyola başlangıç eğitiminin 4. haftasında alınan “Entonasyon Gelişim 1” ölçeği sınav puanları ile deney sürecinin sonlanmasından 4 hafta sonra alınan “Entonasyon Gelişim 1” ölçeği kalıcılık testi puanları anlamlı bir düşüş veya yükseliş göstermemiştir.

Tablo 5. Deney Grubu Öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim 2” Ölçeği Sontest ve Kalıcılık Testi Toplam Puanlarına İlişkin “Wilcoxon Eşleştirilmiş İki Örnek Testi” Sonuçları

	n	Sıra ort	Sıra toplamı	Z	p
Negatif sıra	2	1.50	3.00	-1.41	.157
Pozitif sıra	0	.00	.00		
Eşit	0				

* $p < .05$

Tablo 5’e göre, deney grubu öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim 2” ölçeği sontest ve kalıcılık testi toplam puanları arasında anlamlı bir farklılaşma oluşmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($Z=-1.50$, $p>.05$). Bir başka deyişle, deney grubu öğrencilerine uygulanan piyano eşlikli viyola başlangıç eğitiminin 8. haftasında alınan “Entonasyon Gelişim 2” ölçeği sontest puanları ile deney sürecinin sonlanmasından 4 hafta sonra alınan “Entonasyon Gelişim 2” ölçeği kalıcılık testi puanları anlamlı bir düşüş veya yükseliş göstermemiştir. Bu sonuç da verilen eğitimin kalıcı olarak devam ettiğini göstermektedir.

Tablo 6. Deney Grubu Öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim 3” Ölçeği Sontest ve Kalıcılık Testi Toplam Puanlarına İlişkin “Wilcoxon Eşleştirilmiş İki Örnek Testi” Sonuçları

	n	Sıra ort	Sıra toplamı	Z	p
Negatif sıra	2	1.50	3.00	-1.41	.157
Pozitif sıra	0	.00	.00		
Eşit	0				

* $p < .05$

Tablo 6’ya göre, deney grubu öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim 3” ölçeği sontest ve kalıcılık testi toplam puanları arasında anlamlı bir farklılaşma oluşmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($Z=-1.50$, $p>.05$). Bir başka deyişle, deney grubu öğrencilerine uygulanan

piyano eşlikli viyola başlangıç eğitiminin bitiminde alınan “Entonasyon Gelişim 3” ölçeği sontest puanları ile deney sürecinin sonlanmasından 4 hafta sonra alınan “Entonasyon Gelişim 3” ölçeği kalıcılık testi puanları anlamlı bir düşüş veya yükseliş göstermemiştir. Bu sonuç da verilen eğitimin kalıcı olarak devam ettiğini göstermektedir.

Kontrol grubu öğrencilerinin “entonasyon gelişim ölçeği 1-2-3” sontest toplam puanları ile “entonasyon gelişim ölçeği 1-2-3” kalıcılık toplam puanları arasında anlamlı bir farklılaşma var mıdır? sorusuna yönelik elde edilen veriler Tablo 7, Tablo 8, ve Tablo 9’da gösterilmiştir.

Tablo 7. Kontrol Grubu Öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim 1” Ölçeği Sontest ve Kalıcılık Testi Toplam Puanlarına İlişkin “Wilcoxon Eşleştirilmiş İki Örnek Testi” Sonuçları

	n	Sıra ort	Sıra toplamı	Z	p
Negatif sıra	2	1.50	3.00	-1.34	.180
Pozitif sıra	0	.00	.00		
Eşit	0				

* $p < .05$

Tablo 7’ye göre, kontrol grubu öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim 1” ölçeği sontest ve kalıcılık testi toplam puanları arasında anlamlı bir farklılaşma oluşmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($Z = -1.34$, $p > .05$). Bu bağlamda, kontrol grubu öğrencilerine uygulanan piyano eşiksiz viyola başlangıç eğitiminin 4. haftasında alınan “Entonasyon Gelişim 1” ölçeği sontest puanları ile deney sürecinin sonlanmasından 4 hafta sonra alınan “Entonasyon Gelişim 1” ölçeği kalıcılık testi puanları anlamlı bir düşüş veya yükseliş göstermemiştir.

Tablo 8. Kontrol Grubu Öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim 2” Ölçeği Sontest ve Kalıcılık Testi Toplam Puanlarına İlişkin “Wilcoxon Eşleştirilmiş İki Örnek Testi” Sonuçları

	n	Sıra ort	Sıra toplamı	Z	P
Negatif sıra	2	1.50	3.00	-1.34	.180
Pozitif sıra	0	.00	.00		
Eşit	0				

* $p < .05$

Tablo 8’e göre, kontrol grubu öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim 2” ölçeği sontest ve kalıcılık testi toplam puanları arasında anlamlı bir farklılaşma oluşmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($Z = -1.34$, $p > .05$). Bir başka deyişle, kontrol grubu öğrencilerine uygulanan piyano eşiksiz viyola başlangıç eğitiminin 8. haftasında alınan “Entonasyon Gelişim 2” ölçeği sontest puanları ile deney sürecinin sonlanmasından 4 hafta sonra alınan “Entonasyon Gelişim 2” ölçeği kalıcılık testi puanları anlamlı bir düşüş veya yükseliş göstermemiştir.

Tablo 9. Kontrol Grubu Öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim 3” Ölçeği Sontest ve Kalıcılık Testi Toplam Puanlarına İlişkin “Wilcoxon Eşleştirilmiş İki Örnek Testi” Sonuçları

	n	Sıra ort	Sıra toplamı	Z	p
Negatif sıra	2	1.50	3.00	-1.41	.157
Pozitif sıra	0	.00	.00		
Eşit	0				

* $p < .05$

Tablo 9’a göre, kontrol grubu öğrencilerinin “Entonasyon Gelişim 3” ölçeği sontest ve kalıcılık testi toplam puanları arasında anlamlı bir farklılaşma oluşmadığı sonucuna ulaşılmıştır ($Z = -1.41$, $p > .05$). Bir başka deyişle, kontrol grubu öğrencilerine uygulanan piyano eşiksiz viyola başlangıç eğitiminin bitiminde alınan “Entonasyon Gelişim 3” ölçeği sontest puanları ile deney sürecinin sonlanmasından 4 hafta sonra alınan “Entonasyon Gelişim 3” ölçeği kalıcılık testi puanları anlamlı bir düşüş veya yükseliş göstermemiştir.

TARTIŞMA, SONUÇ ve ÖNERİLER

Topoğlu (2010) yapmış olduğu hazırladığı “Viyolonsel çalışma sürecinde eşlikli parmak açma çalışmalarının viyolonsel öğrencilerinin entonasyon, özdüzenleme ve derse ilişkin öğrenci görüşleri üzerindeki etkileri” adlı doktora tez çalışmasında 12 haftalık deneysel eşlikli viyolonsel çalışmalarında öğrencilerin entonasyon puanlarının daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Söz konusu çalışma ile ortak olan entonasyon gelişimi için piyano eşlik kullanımı açısından sonuçlar paralellik göstermekte ve desteklemektedir.

Coşkuner (2007) hazırladığı “Türkiye’de Anadolu Güzel Sanatlar Liseleri (yaylı çalgılar) bireysel çalgı eğitimi dersinde piyano eşlikli çalışmalara ilişkin öğretmen görüşleri” adlı yüksek lisans tez çalışmasında bireysel çalgı öğretmenlerinin derslerinde piyano eşliğini ne düzey ve ne şartlarda kullandıklarını araştırmıştır. Araştırmanın sonucunda eşlikli çalışmaların önemi, değerlendirmeye katılan bütün öğretmenler tarafından vurgulanmış ve bu konudaki eksiklere ilişkin gerekli görülen çözüm önerilerinde bulunulmuştur. Araştırma problem durumu ve sonuçları bakımından bu çalışma ile paralellik göstermekte ve birbirini desteklemektedir.

Ergen ve Bilen (2010) yılında yaptıkları çalışmalarında 3., 4. ve 5. sınıfa giden müzik ve çalgı bilgisi olmayan n=30 öğrenciyi kontrol ve deney grubu için iki gruba ayırmışlardır. Bu gruplardan deney grubu eşlikli keman dersine başlamış, kontrol grubu ise klasik yöntem olan eşiksiz keman eğitimine başlamıştır. Deney sürecini 14 hafta olarak belirlemişler ve süreç boyunca öğrencilerin entonasyonları, özgüvenleri ve derse karşı tutumlarını sınımayı amaçlamışlardır. Süreç sonunda elde edilen veriler eşlikli keman çalışmalarının entonasyonu olumlu yönde etkili olduğunu göstermektedir. Araştırma problem durumu, amacı, yöntemi ve ilgili sonuçları bakımından bu çalışmayla paralellik göstermekte ve piyano eşlikli çalgı eğitiminin faydasını desteklemektedir.

Entonasyon bazında ele alınan bu çalışmada piyano eşlikli viyola başlangıç eğitimi verilen deney grubu öğrencileri ve piyano eşiksiz viyola başlangıç eğitimi verilen kontrol grubu öğrencileri 12 haftalık deneysel sürecin sonunda 4'er haftalık aralarla

alınan ölçümlere göre karşılaştırılmış ve sonuçlar deney grubu öğrencilerinin lehine olmuştur. Piyano eşliğin öğrenciler için çok sesli bir zemin hazırlaması, öğrencilerin çalması gereken sesin ait olduğu akor seslerini bir arada duyması bireyin entonasyonda kalması için avantaja dönüşmüştür. Bu da deney grubundaki öğrencilerin entonasyon ölçek sonuçlarında daha yüksek bir sonuca sebep olmuştur.

Araştırmadan elden edilen sonuçlara ilişkin aşağıdaki önerilere yer verilmiştir:

- Son yıllarda içeriği seslendirilerek dijital ortamda kaydedilmiş olan birçok kitap yayınlanmaktadır. Besteciler ya da editörler içerikte yer alan eser veya etütleri stüdyo ortamında seslendirip kaydetmekte ve kitap satışa sunulurken yanına içerik kaydının bulunduğu CD eklenmektedir. Artık her bireyin CD aracılığıyla müzik dinlemesinin çok kolaylaştığı bir çağda bu girişim oldukça faydalıdır. O eser veya etütleri çalışmak isteyen öğrenci, CD içerisinden çalışmak istediği parçayı dinleyip çalışabilmektedir. Bazı kitaplar içerisinde bulunan eserlerin hem piyano eşlikli kayıtlarını hem de bireyin birlikte çalışabilmesi için sadece piyano eşlik kayıtlarını barındırmaktadır. Bu da öğrencinin hem motivasyonunu artırmakta hem de her an eşlikçi ile çalışma imkanı yaratmaktadır. Bu uygulama etüt kitaplarında da gerçekleştirilmeli ve etütler seslendirilerek kitaba eklenmelidir.
- Piyano eşlikli çalgı eğitimi alanında son yıllarda yapılan çalışmalar artış göstermekte ve çalgı çeşitliliği açısından zenginleşmektedir. Piyano eşlikli etütlerin bulunduğu kitapların da kayıtlarının dijital ortamda yapılarak kitabın yanında hem piyano eşlikle çalınmış hali hem de öğrencinin çalışabilmesi için sadece piyano eşlikli halinin eklenmesi önerilmektedir.
- Eğitim fakülteleri güzel sanatlar eğitimi bölümleri müzik eğitimi ana bilim dallarında yetiştirilen öğretmenlerin hangi eğitim basamağında olursa olsun piyano eşlik yapabilmesi hedeflenmektedir. Öğretim programları tüm üniversitelerde farklılık göstermekte ve farklı uygulamalar kullanılmaktadır.

Tüm üniversitelerde öğretmen adaylarının piyano eşlik yapabilmesi için ortak bir program oluşturulması ve eğitimde program birliği sağlanmalıdır.

- Müzik eğitimi ana bilim dallarında farklı yarıyıllarda piyano eşlik dersi okutulmaktadır. “Eşlik çalma”, “piyano ile eşlik çalma”, “piyano eşlik” gibi farklı ders isimleri adı altında okutulan bu derslerde öğretmen adaylarına görev yapma ihtimalleri olan her eğitim basamağı ile ilgili piyano eşliği bilinci kazandırılmalı ve repertuar oluşturulmalıdır. Çocuk şarkılarına, marşlara, başka çalgılara eşlik edebilmeli ve bunu meslek hayatına kazandırması sağlanmalıdır. Ancak bunun oluşturulabilmesi için 8 yarıyılık süreçte 1 dönem yeterli olmamaktadır. Bu dersin programdaki önemi gözden geçirilmeli ve programda daha fazla bir yere sahip olmalıdır.

KAYNAKLAR

- Afacan, Ş. ve Çilden, Ş. (2017). Güzel Sanatlar Lisesi müzik bölümü keman öğrencilerinin temel yay tekniklerine ilişkin kazanımlarının incelenmesi. *Researcher: Social Science Studies*, 5(10), 370-382.
- Apaydınlı, K. (2011). *Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi müzik bölümü öğrencilerinin müziksel işitme-okuma-yazma dersinde karşılaştıkları sorunlar ve çözüm önerileri*. 8. Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu'nda Sunulmuş bildiri, Samsun.
- Coşkuner, S. (2007). *Türkiye'de Anadolu Güzel Sanatlar Liseleri (yaylı çalgılar) bireysel çalgı eğitimi dersinde piyano eşlikli çalışmalara ilişkin öğretmen görüşleri*. Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Çetinkaya, İ. (2011). *Güzel Sanatlar ve Spor Liseleri müzik bölümlerinde uygulanan viyola dersi öğretim programında yer alan 9. sınıf düzeyindeki devinışsel kazanımlara, öğrenci ve öğretmen görüşlerine göre ulaşımla durumları*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Çilden, Ş. ve Şendurur, Y. (2003). *Keman için piyano eşlikli albüm* (2. Basım). Ankara: Evrensel.
- Darendelioğlu, H. ve Tabrizi, G. M. (2010). *Güzel Sanatlar ve Spor Liseleri, Türk ve Batı Müziği Çalgıları Viyola Ders Kitabı, 9. Sınıf* (1. Baskı). İstanbul: Milli Eğitim Bakanlığı Devlet Kitapları, İhlas Gazetecilik.
- Dündar, G. E. (2008). *Keman ve viyola çalan öğrencilerde ortaya çıkan fiziksel sağlık problemleri ve çözüm önerileri*. Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Ece, A. S. (2002). *Çağdaş Türk bestecilerinin viyola eserleri ve bu eserlerin mesleki müzik eğitimi veren kurumlardaki viyola eğitimcileri tarafından kullanılmalarına yönelik bir değerlendirme*. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Ergen, D. ve Bilen, S. (2010). İlköğretim düzeyinde eşlikli çalmaya dayalı keman eğitiminin entonasyon, özgüven ve tutum üzerindeki etkisi. *Batı Anadolu Eğitim Bilimleri Dergisi*, 1(1), 23-32.
- Milli Eğitim Bakanlığı Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi Yönetmeliği. (2007). *Resmi Gazete*, 20.08.1999, 19 Haziran 2007.
- Özay, S. (2008). *Keman ve viyola eğitiminde kullanılan mazas "special etudes op.36" metodunun sağ ve sol el teknikleri yönünden incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

- Özen, N. (2004). Çalgı eğitiminde yararlanılan müzik eğitimi yöntemleri. *Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(2).
- Say, A. (2005). *Müzik Ansiklopedisi*, Müzik Ansiklopedisi Yayınları, Ankara.
- Sonsel, Ö.B. (2017). Bireysel çalgı viyola dersinin öğretim elemanları görüşleri açısından değerlendirilmesi. *EJournal of New World Sciences Academy*, 12(2), 125-134.
- Swift, D. G. (2003). *Improving harmonic intonation skills of high school band students using coda music technology's intonation trainer*. Yüksek Lisans Tezi, Department of Music University of Louisville, Kentucky.
- Tanrıverdi, A. (1996). *AGSL müzik bölümlerinde uygulanan çalgı eğitimi ve viyolanın çalgı eğitimi içerisindeki yeri*. I. Ulusal AGSL Müzik Bölümleri Sempozyumunda sunulmuş bildiri, Bursa.
- Topoğlu, O. (2010). *Viyolonsel çalışma sürecinde eşlikli parmak açma çalışmalarının viyolonsel öğrencilerinin entonasyon, özdüzenleme ve derse ilişkin görüşleri üzerindeki etkileri*. Doktora tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Uçan, A. (1997). *Müzik Eğitimi* (2. Basım). Ankara: Müzik Ansiklopedisi.
- Uçan, A. (2005). *Müzik eğitimi kavramlar-ilkeler-yaklaşımlar ve Türkiye'deki durum*. Ankara: Evrensel Müzikevi.
- Uluç, M. Ö. (2002). *Müzik işaretleri ve terimleri sözlüğü*. Ankara: Yurt Renkleri.
- Variş, Y. A. (2002). *Viyola ve kemanın benzer ve farklı özelliklerinin fiziki ve teknik kullanım açısından incelenmesi ve bu özelliklerin ortaya çıkardığı ilişkilerin viyola eğitimine yansması*. Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Bolu.
- Yalçın, G. (2005). Genel müzik eğitiminde türkü ya da türkü kaynaklı okul şarkılarının öğretilmesinde okul çalgısı olarak gitarın yeri ve önemi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi 1. Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu Bildirileri*, 243-250.
- Yayla, F. (1999). *Eğitim fakültesi müzik eğitimi bölümü anaçalgı viyola eğitiminde kullanılan metotların incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.

SUMMARY

The Main objective of this study is the analysis and evaluation of piano accompanied basic viola instruction in terms of intonation control. It is aimed to suggest an initial model with piano accompaniment for viola instructors and to contribute to the use of piano accompaniment in the initial viola instruction. In line with this purpose, the first 3 units of the course book "9th Grade Turkish and Western Music Instruments Viola for High Schools of Fine Arts and Sports" taught within the curriculum were reviewed and a total of 67 exercises and 22 etudes in these units were selected for accompaniment. The etudes were analyzed in terms of harmony and form, and accompanied by the researcher. These piano accompanied etudes were reviewed by the academicians specialized in the respective field and necessary revisions were conducted. Then, the etudes became ready to be applied. Students consisting the study group of the research were divided into two groups as control and experimental group. During the twelve-week instruction, the experimental group was taught initial piano accompanied viola, while the control group pursued their education with the classic method without piano accompaniment. Data of the research were collected on the 4th, 8th and 12th weeks of the experimental process, by means of "Intonation Development Scales" formed and applied by the researcher in line with the opinions of specialists. During the collection of data, "Tru-Test Model" was used as a quantitative research method. Experimental process of the experimental and control groups were recorded to camera and evaluated by 3 viola instructors. Evaluation results of the specialists who graded the recordings were summed and their arithmetic means were calculated. During the analysis of the collected data, the data was put into SPSS 17.0 software, and necessary statistical analyses were performed in line with the sub-goals of the research. While comparing the total posttest grades of the experimental and control groups obtained through "Intonation Development Scales", "Unpaired T-Test" was used. In the comparison between the experimental group's total posttest grades of "Intonation Development Scales" and total permanency grades, "Wilcoxon Signed Rank Test" was used. The same "Wilcoxon Signed Rank Test" was again utilized to compare the control group's total posttest grades of "Intonation Development Scales" and total permanency grades. According to the findings, the total posttest grades of the experimental group in "Intonation Development Scales" are higher than the grades of the control group. Between the total posttest grades and total permanency grades of the experimental and control groups' "Intonation Development Skills", there is a favorable variance; however, collected data turned out to result in favor of the experimental group. It is found that the initial piano accompanied viola instruction applied to the experimental group is beneficial in terms of intonation, increasing their success level at the stage of starting and instrument, and easing the process. Based on the research outcome, certain evaluations were carried out on the curriculum taught at the Departments of Music Teaching affiliated to the Faculties of Education, and necessary suggestions within the related subject were proposed for the composers of instructional music and field teachers.

